

Knjiga proroka Daniela - Sto šezdeset i devet

Rasplitanje proročkih niti: razumijevanje simbolike „tvrđave” u Danielu

Jeff Pippenger

2024-03-31

Deseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela povezuje unutarnju i vanjsku poruku riječju „utvrda”. Povezanost koju uspostavlja sa šezdesetpetogodišnjim Izaijinim proročanstvom poistovjećuje „utvrdu” vanjskog proročanstva s Rusijom, kao i unutarnju „utvrdu” hrama koji Krist podiže tijekom iste povijesti. Vanjska utvrda, koja se nalazi u trideset i prvom retku i koja je označena kao „svetište snage”, predstavlja zemaljskoga kralja ili kraljevstvo. Unutarnja utvrda, ili unutarnje svetište snage, jest hram koji Glasnik Saveza podiže u četrdeset i šest godina.

U Presvetom mjestu toga hrama (citadele), Bog sjedi na nebeskim mjestima.

U knjizi proroka Daniela dvije se hebrejske riječi obje prevode kao „svetište”. Jedna je „miqdash”, a druga je „qodesh”. „Miqdash” može predstavljati pogansko svetište, ili Božje svetište, ili čak utvrdu. „Qodesh” se u Bibliji rabi samo za predstavljanje Božjega svetišta. „Svetište” (miqdash) snage (tvrđave), u trideset i prvom retku jedanaestoga poglavlja Daniela, prevedeno je kao „svetište snage”, a hebrejska riječ ondje prevedena kao svetište jest „miqdash”, koja predstavlja Grad Rim, simbol rimske snage u povijesti i poganskoga i papinskoga Rima. Daniel je te dvije hebrejske riječi upotrijebio vrlo pomno. U redcima koji su središnji stup adventizma nalazimo riječ „svetište”.

Tada začuh jednoga sveca gdje govori, i drugi svetac reče onomu svecu koji govoraše: Dokle će trajati viđenje o svagdanjoj žrtvi i o prijestupu pustoši, da se i Svetište i vojska predaju gaženju? I reče mi: Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će se Svetište očistiti. Daniel 8,13.14.

Hebrejska riječ prevedena kao „svetište” u oba retka jest „qodesh” i rabi se isključivo za označavanje Božjega svetišta. U jedanaestom retku, koji poistovjećuje poganski Rim, a osobito hram Panteon u gradu Rimu, nalazimo riječ „svetište”, no u tome retku ona je hebrejska riječ „miqdash.”

Da, uzvisi se čak do kneza vojske, i po njemu bi ukinuta svagdašnja žrtva, a mjesto njegove svetinje bilo je oboreno. Daniel 8,11.

„Svetište snage” u trideset i prvom retku jedanaestog poglavlja Daniela jest hebrejska riječ „miqdash”, i pojavljuje se u vezi s hebrejskom riječju koja se u sedmom i desetom retku jedanaestog poglavlja prevodi kao „tvrđava”. U sedmom retku kralj juga otišao je pravo u grad Rim i zarobio kralja sjevera, jer je ušao u njegovu tvrđavu, ali u desetom retku kralj sjevera samo ide gore „do” „tvrđave”, jer se zaustavio na graničnoj crti svojega kraljevstva i Egipta. Upravo je granična crta kod Rafije ono o čemu je sljedeći redak trebao govoriti. „Svetište snage” u trideset i prvom retku jest „miqdash” „tvrđave”.

Bitka na graničnom području u Raphiji predočuje bitku na graničnom području u Ukrajini. Ta se proročka povijest prepoznaje razumijevanjem da je „glava” kraljevstvo ili kralj; ona je tvrđava njegove snage, no proročanstvo se obraća i unutarnjoj i vanjskoj istini. „Svetište snage” za vanjsku crtu predstavljeno je svetištem „miqdash”, a svetište snage za unutarnju crtu predstavljeno je svetištem „qodesh”.

1844. do 1863. predstavlja crtu proročanske povijesti koja prikazuje pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Dvije tisuće petsto dvadeset godina rasijanja protiv sjevernoga kraljevstva završile su 1798., a ista crta od dvije tisuće petsto dvadeset godina protiv južnoga kraljevstva završila je 1844. Te dvije crte predstavljaju nižu narav čovječanstva i višu narav čovječanstva. Niža narav, koju predstavlja sjeverno kraljevstvo, jest tijelo, a viša narav jest glava. Glava je prijestolnica kraljevstva i ona je kralj. Za ovaj je prikaz Krist izabrao Judu, južno kraljevstvo, da ondje stavi svoje ime, a glavni je grad Jeruzalem. Jeruzalem je mjesto gdje se nalazi pravo svetište snage, a u tom se svetišću nalazi prijestolna odaja za kralja, koji je glava.

„Sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset šest bila su posljednja zapečaćujuća istina 1856. godine, namijenjena da osnaži stijeg kako bi dovršio djelo. Od 1844. do 1863. Krist je namjeravao sjediniti svoje božanstvo s čovječstvom za vječnost, ali čovječstvo se pobunilo.

On u to vrijeme nije mogao preobraziti čovjekovu nižu narav, jer se to zbiva o Njegovu drugom dolasku. Tada će preobraziti čovjekovu višu narav na svoju sliku, sjedinjujući glavu čovječanstva s glavom Božanstva. Glava je bila prijestolnica kraljevstva. Glava je bila kralj, i kada Krist izvrši preobrazbu sjedinjenja Božanstva s čovječstvom, On sjedinjuje glavu i čovječstva i Božanstva u svetišću u Jeruzalemu, u Svetinji nad svetinjama, gdje Krist sjedi sa svojim Ocem.

Onomu koji pobijedi dat ću da sjedi sa mnom na mojem prijestolju, kao što sam i ja pobijedio te sjeo sa svojim Ocem na njegovo prijestolje. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Otkrivenje 3,21.22.

Krist obećava da će oni (Laodikejci) koji pobijede kao što je On pobijedio (i postanu Filadelfijci), biti posjednuti s Njime na nebeskim mjestima.

Koju je iskazao u Kristu kad ga je uskrisio od mrtvih i posadio sebi zdesna na nebesima, ... te nas s njime uskrisio i s njime posadio na nebesima u Kristu Isusu. Efežanima 1,20; 2,6.

Spajanje dvaju Ezekielovih štapova (čovječanstva s božanstvom) ostvaruje se u Božjem svetišću snage (qodesh), upravo u vrijeme kada se tvrđava snage (miqdash) prepoznaje kao proročki ključ koji povezuje i unutarnju i vanjsku liniju proročanstva koje je Gabriel došao učiniti razumljivim Danielu u vezi s onim što je imalo zadesiti Božji narod tijekom vremena pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Krist je želio izvršiti to djelo u mileritskoj povijesti, ali je djelo bilo osujećeno pobunom 1863. godine, no povijest od 1844. do 1863. i dalje ostaje kao linija koja prikazuje taj pokušani rad.

Deseti redak jedanaestog poglavlja Daniela sadrži ključ za razumijevanje unutarnje i vanjske poruke redaka jedanaest do petnaest, koji su ušli u našu proročku povijest 2014. godine. Deseti redak identificira 1989. godinu, koja je vrijeme svršetka u reformnom pokretu sto četrdeset i četiri

tisuće, ali također sadrži ključ koji omogućuje da se 2014. godina prepozna kao putokaz u povijesti pečaćenja.

Dana 22. listopada 1844. Glasnik Saveza iznenada je došao u hram koji je podigao. Taj putokaz predstavlja 11. rujna 2001., kada je treći anđeo ponovno stigao, a sedma truba ponovno počela zvučati. Tada se i povijest od 1840. do 1844. trebala ponoviti, jer anđeo koji je sišao 11. kolovoza 1840. nije bio nitko manji od Isusa Krista, a Njegovo je djelo bilo obasjati zemlju svojom slavom.

1840. do 1844. također predstavlja razdoblje od 11. rujna 2001. do uskoro dolazećeg nedjeljnog zakona, kao što i 1844. do 1863. predstavlja razdoblje od 11. rujna 2001. do uskoro dolazećeg nedjeljnog zakona. Sestra White usklađuje povijest 1844. s poviješću križa, a križ predstavlja razdiobu dviju povijesti od po tri i pol godine, koje su obje međusobno usklađene. Križ utvrđuje da su prethodna povijest koja počinje 1840. i završava 1844., i potonja povijest do 1863., dvije usporedne povijesti, koje obje predstavljaju razdoblje pečaćenja.

Prva crta od 1840. do 1844. predstavlja pobjedu filadelfijskih adventista; druga crta od 1844. do 1863. predstavlja neuspjeh laodicejskih adventista. Obje su skupine prikazane u desetom poglavlju Daniela, jer je Daniel, predstavljajući pobjedonosne mudre djevice tijekom vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, vidio viđenje, ali oni koji su bili s njim pobjegli su od viđenja.

A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjeseca, dok bijah uz obalu velike rijeke, koja je Hiddekel, podigoh svoje oči i pogledah, i gle, neki čovjek odjeven u lanene haljine, kojemu bokovi bijahu opasani čistim zlatom iz Ufhaza. Tijelo mu bijaše kao krizolit, a lice kao bljesak munje, oči mu kao ognjene svjetiljke, ruke i noge kao uglačana mjed, a glas njegovih riječi kao žamor mnoštva. I ja, Daniel, sam vidjeh viđenje, jer ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenje; ali velik strah obuze ih, te pobjegoše da se sakriju. Daniel 10:4–7.

U sedmom poglavlju Daniela, nakon što je Daniel vidio viđenje zvijeri grabežljivica, Gabriel je došao objasniti viđenje.

Ja, Daniel, bio sam ožalošćen u svojem duhu usred svojega tijela, i viđenja moje glave uznemirivala su me. Približio sam se jednome od onih koji su ondje stajali i upitao ga istinu o svemu tome. Tako mi je on kazao i obznanio mi tumačenje tih stvari. Daniel 7,15.16.

U osmom poglavlju Daniela, nakon što je Daniel vidio viđenje o zvijerima svetišta, Gabriel je došao protumačiti viđenje.

I dogodilo se, kad sam ja, Daniel, vidio viđenje i tražio njegovo značenje, gle, preda mnom je stajao netko nalik čovjeku. I čuo sam čovjekov glas između obala Ulaja, koji je povikao i rekao: Gabriele, učini da ovaj čovjek razumije viđenje. Daniel 8:15, 16.

U devetom poglavlju Daniela, nakon što je Daniel razumio broj godina koje je Jeremija naznačio, a koje su u Mojsijevim spisima prikazane i kao prokletstvo i kao Božja zakletva, Gabriel je došao da protumači viđenje.

I dok sam još govorio, molio se i ispovijedao svoj grijeh i grijeh svojega naroda Izraela, i iznosio svoju molbu pred Gospodina, Boga svojega, za svetu goru Boga svojega; da, dok sam

još govorio u molitvi, onaj čovjek Gabrijel, kojega bijah vidio u viđenju na početku, hitro doletje, te me dotače oko vremena večernje žrtve. I pouči me, i govoraše sa mnom, i reče: Daniele, sada izidoh da ti dam razboritost i razumijevanje. Daniel 9:20–22.

Stoga, na temelju triju svjedoka, svi iz knjige proroka Daniela, kada Gabrijel kaže Danielu u desetom poglavlju da je došao učiniti da Daniel razumije što će zadesiti Božji narod u posljednjim danima, Gabrijel tumači ženski „marah“, uzročnu viziju koju je Daniel vidio, a drugi je razred pobjegao od nje.

Sada dođoh da ti dam razumjeti što će zadesiti tvoj narod u posljednjim danima; jer je viđenje još za mnoge dane. Daniel 10,14.

Viđenje koje je Daniel vidio, a koje je prouzročilo razdvajanje vjernika, bilo je viđenje Kristova pojavljivanja, viđenje o dvije tisuće i tri stotine godina, ali to je bio ženski izraz toga viđenja. Razumijevanje viđenja Kristova iznenadnog pojavljivanja kao Glasnika Saveza promijenilo je Daniela (i one koje Daniel predstavlja) u obličje Kristovo. Ono što „snalazi Božji narod u posljednje dane“ prikazano je poviješću milerita od 1840. do 1844., a također i mileritima od 1844. do 1863. Jedan stalež bježi od viđenja u pobuni, a drugi stalež vjerom slijedi Krista u Svetinju nad svetinjama, da bi s Njim sjedio na nebeskim mjestima.

No kada Gabriel tumači viđenje u kojemu se Božji narod posljednjih dana preobražava u Kristovo obličje, on iznosi vanjsku povijest svijeta. Danielovo viđenje Krista Gabriel je protumačio kao vanjsku povijest vremena pećačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Kada se, u Gabrielovu tumačenju, dosegne povijest 11. rujna 2001., povijest koja je naglašena kao ona koja prethodi nedjeljnom zakonu iz šesnaestoga retka prepoznaje se samo uz pomoć ključa razumijevanja prikazanog kao „utvrda“ u desetome retku. Dana 11. rujna 2001. učinak svakoga viđenja počeo se razvijati kao kotači unutar kotača.

I riječ Jahvina dođe mi govoreći: Sine čovječji, kakva je to poslovica što je imate u zemlji Izraelovoj, govoreći: Dani se oduljuju i svako viđenje propada? Reci im stoga: Ovako govori Gospodin Jahve: Učinit ću da ta poslovica prestane, i neće se više njome služiti kao poslovičom u Izraelu; nego im reci: Dani su blizu i ispunjenje svakoga viđenja. Jer više neće biti nikakva isprazna viđenja ni laskava vraćanja usred doma Izraelova. Jer ja sam Jahve: govorit ću, i riječ koju izrekнем izvršit će se; neće se više odgađati; jer u vaše dane, dome odmetnički, izreći ću riječ i izvršiti je, govori Gospodin Jahve. I opet mi dođe riječ Jahvina govoreći: Sine čovječji, evo, oni iz doma Izraelova govore: Viđenje koje on vidi jest za mnoge dane koji imaju doći, i on prorokuje o vremenima koja su daleko. Zato im reci: Ovako govori Gospodin Jahve: Nijedna se od mojih riječi više neće odgađati, nego riječ koju sam izrekao bit će izvršena, govori Gospodin Jahve. Ezekiel 12:21–28.

Od svih proročkih kotača koji se vrte unutar drugih proročkih kotača u toj povijesti, postoji jedan kotač za koji je nadahnuće obavijestilo učenike proroštva posljednjih dana da je kotač po kojemu će biti odlučena njihova vječna sudbina. Redak na redak, taj kotač mora također biti viđenje koje je Daniel vidio i koje ga je promijenilo na Kristovu sliku, jer to je viđenje koje prepoznaje ono što zadesi Božji narod u posljednjim danima.

„Gospodin mi je jasno pokazao da će se lik zvijeri oblikovati prije nego što se zaključi vrijeme milosti; jer to treba biti velika kušnja za Božji narod, po kojoj će biti odlučena njihova vječna sudbina. Vaše je stajalište takva zbrka nedosljednosti da će samo rijetki biti zavedeni.”

„U Otkrivenju 13 ova je tema jasno izložena; [Otkrivenje 13,11–17, citirano].“

„Ovo je kušnja koju Božji narod mora proći prije nego što bude zapečaćen. Svi koji su dokazali svoju vjernost Bogu držeći Njegov zakon i odbijajući prihvatiti lažnu subotu, stat će pod stijeg Gospoda Boga Jehove i primit će pečat živoga Boga. Oni koji se odreknu istine nebeskoga podrijetla i prihvate nedjeljnu subotu, primit će žig zvijeri.“ Manuscript Releases, volume 15, 15.

Kušnja koja se prepoznaje kao kušnja slike Zvijeri dvostruka je. To je kušnja koja zahtijeva da proučavatelj proročanstva prepozna razvoj slike Zvijeri, koja je spoj crkve i države u Sjedinjenim Državama prije nedjeljnoga zakona. To je također kušnja koja u onima predstavljenima Danielom ili onima koji su pobjegli proizvodi ili sliku Zvijeri ili sliku Krista. Razdvajanje se temelji na tome vide li te djevice „ovo veliko viđenje“, kao što ga je vidio Daniel, ili bježe od viđenja. Ključ za gledanje velikoga viđenja predstavljen je riječju „utvrda“.

Ovo ćemo proučavanje nastaviti u sljedećem članku.

„Moćni anđeo koji je poučavao Ivana nije bio nitko drugi doli Isus Krist. Time što je svoju desnu nogu postavio na more, a lijevu na suhu zemlju, pokazuje ulogu koju vrši u završnim prizorima velike borbe sa Sotonom. Taj položaj označava njegovu vrhovnu silu i vlast nad čitavom zemljom. Taj je sukob iz naraštaja u naraštaj postajao sve žešći i odlučniji, i takav će ostati sve do završnih prizora, kada će majstorsko djelovanje sila tame dosegnuti svoj vrhunac. Sotona će, ujedinjen sa zlim ljudima, zavesti sav svijet i crkve koje ne primaju ljubav prema istini. Ali moćni anđeo zahtijeva pozornost. On više snažnim glasom. On treba pokazati silu i vlast svoga glasa onima koji su se udružili sa Sotonom da bi se suprotstavili istini.“

„Nakon što je ovih sedam gromova izreklo svoje glasove, Ivanu dolazi nalog, kao i Danielu u pogledu male knjige: ‘Zapečati ono što izrekoše sedam gromova.’ To se odnosi na buduće događaje koji će biti otkriveni svojim redom. Daniel će stajati na svojem dijelu na svršetku dana. Ivan vidi malu knjigu otpečaćenu. Tada Danielova proročanstva imaju svoje pravo mjesto u porukama prvoga, drugoga i trećega anđela koje trebaju biti dane svijetu. Otpečaćenje male knjige bijaše poruka u vezi s vremenom.“

„Knjige proroka Daniela i Otkrivenja jedno su. Jedna je proročanstvo, druga otkrivenje; jedna je zapečaćena knjiga, druga je otvorena knjiga. Ivan je čuo tajne koje su gromovi izrekli, ali mu je bilo zapovijeđeno da ih ne zapiše.“

„Posebna svjetlost dana Ivanu, koja je bila izražena u sedam gromova, bila je prikaz događaja koji će se zbiti pod porukama prvoga i drugoga anđela.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.